

В. Истринъ — Греческій оригиналъ болгарскаго перевода хроники Георгія Амартола (Визант. Врем. т. XIII 1907, ст. 36—57).

З нагоди нового видання Амартоля ак. Истрин порівняв тексти перекладів сербського і т. зв. болгарського і доводить, що текст сербського перекладу вповні відповідає Коалленевому кодексу, положеному в основу видання de Voog'a, але переклад т. зв. болгарський різниться і від нього і від Синодального кодексу, положеного в основу видання Муральта, а підходить найближше до Ватиканського 153, не виданого, а звісного тільки в варіантів. *М. Грушевський.*

Т. Сушицький — До питання про літературну школу XII в. (Записки Україн. Наук. Тов. в Києві, IV, ст. 3—19). В своїй статі д. Сушицький порівнює „Слово о Полку Игоревѣ“ з „Словами“ Кирила Туровського і на підставі свого порівняння вказує на близькість книжної мови К. Туровського до „Слова о Полку Игоревѣ“, яка свідчить про існування на Київщині певної літературної школи в XII віці.

В. Д.

Dr. Stanisław Turowski — Samuel ze Skrzypny Twardowski i jego poezya na tle współczesnem. (Przewodnik naukowy i literacki 1909, вип. 1—6). Самуїл Твардовський — звісний автор поем в часів Хмельниччини; др. Туровський подає життєпис письменника, зміст його творів і літературну характеристику; праця дає деякі причинки до оцінки шляхотського життя XVII в., хоч для нас не приносить нічого нового. *Крч.*

Ол. Грузинський — „Elegia Alexii“ Т. Прокоповича. (Записки Україн. Наук. Тов. в Києві, IV, ст. 20—40).

Зазначивши, що не вважаючи на багато дослідів, присвячених літературній діяльності Т. Прокоповича, все деякі твори його zostают ся недослідженими, а само його латинські вірші, автор займаєть ся далі одним з таких віршів, „Elegia Alexii“, котру Прокопович написав наслідуючи Овідія. В своїй розвідці подає автор сю Елегію, рівняє її з відомими досі „Життями“ св. Олексія і вказує на малу подібність їх змісту зі змістом „Елегії про Олексія“. Прокоповича Елегія ніщо инше, як перерібка елегії Овідія на християнський лад. Порівнянням вірша Прокоповича з елегіями Овідія (3 і 4 першої книги „Tristium“) і оглядом наслідуювань Прокоповича кінчать д. Грузинський свою розвідку. *В. Д.*

О. Лотоцький — Безвісний поет демократ (ЛНВістник 1909, I, ст. 77—96). На підставі незаних досі рукописів знайомить нас автор в літературною діяльністю українського віршописця К. Пузини (1790—1850). Цікавий він не тільки тим, що писав по українськи,